

Ewa Martyniszyn – Hibernacja dzieciństwa Der Winterschlaf der Kindheit	wstęp wolny / Eintritt frei
wernisaż wystawy / Ausstellungseröffnung	12.04.2024 / 18.00
warsztaty / Workshop	11.04.2024 / 17.30
Galeria OKNO SMOK / ul. 1 Maja 1, Słubice	Kurator: Anna Panek-Kusz

Ewa Martyniszyn – artystka, kuratorka wystaw, organizatorka i członkini jury konkursów związanych ze sztuką, brała udział w licznych wystawach w kraju i za granicą. W 2018 r. obroniła doktorat w Łódzkiej Szkole Filmowej. Pracuje jako adiunkt w Katedrze Sztuki Mediów ASP we Wrocławiu. Od 2019 r. prowadzi galerię Łącznik Uniwersytetu Wrocławskiego.

W obszarze jej zainteresowań twórczych i badawczych znajduje się fotografia inscenizowana i jej granice, tematyka prac skoncentrowana jest wokół człowieka, czasu, natury.

Od 2004 r. zajmuje się min. tematyką monideł, tworząc współczesne obrazy tego rodzaju w Pracowni Fotografii i Monideł oraz pisząc teksty na ten temat i kolekcjonując stare monidła.

www.emonidla.pl

Ewa Martyniszyn – Künstlerin, Ausstellungskuratorin, Organisatorin und Jurymitglied von kunstbezogenen Wettbewerben, hat an zahlreichen Ausstellungen im In- und Ausland teilgenommen. 2018 verteidigte sie ihren Dokortitel an der Łódź Film School. Sie arbeitet als Assistenzprofessorin am Lehrstuhl für Medienkunst an der Akademie der Bildenden Künste in Wrocław. Seit 2019 leitet sie die Łącznik-Galerie an der Universität von Wrocław.

Ihr kreatives und wissenschaftliches Interesse gilt der inszenierten Fotografie und ihren Grenzen, die Themen ihrer Arbeiten sind Mensch, Zeit und Natur.

Seit 2004 beschäftigt sie sich unter anderem mit dem Thema Moniden, indem sie im Studio für Fotografie und Moniden zeitgenössische Bilder dieser Art erstellt, Texte zum Thema schreibt und alte Moniden sammelt.

www.emonidla.pl

Hibernacja dzieciństwa Der Winterschlaf der Kindheit

Ewa Martyniszyn

Galeria OKNO Słubickiego Miejskiego Ośrodka Kultury
ul. 1 Maja 1, 69-100 Słubice | tel. 95 758 2439, wew. 14
www.galeriaokno.pl | e-mail: galeriaokno@smok.slubice.pl

Słubicki
Miejski
Ośrodek
Kultury

Hibernacja dzieciństwa

Ekspozowane prace nawiązują estetyką do obrazów przywołanych z pamięci, w sposób symboliczny zatrzymują ważne chwile, jednocześnie uniwersalizując przekaz zdjęć rodzinnych.

Fotomontaż pt. Czas cykliczny, zgodnie z zasadą cykliczności natury, wydobywa powtarzalność wydarzeń – choć różnych i odległych w czasie, a jednak do siebie podobnych. Do tematu powtarzalności sięgam też, przywołując z własnego dzieciństwa zabawę w breloki, w której kompozycje kwiatowe przykryte szkiełkiem były zasypywane ziemią (Breloki). Podobnie jak moje dzieci, zafascynowane lodem, zamrażały rośliny w wiaderkach.

Sprzężenie czasu odchodzącego z nadchodzącym jest dostrzegalne w obiektach pt. Czas cykliczny powtarzalny, w których poprzez zestawienie sylwetek moich synów z fotografią pochodzącą z mojego dzieciństwa w tle, ujawnia się w powtarzających się sytuacjach, gestach, uśmiechach. Każde wydarzenie już się odbyło; znika, żeby za chwilę znów się pojawić, w zmienionej jednak formie.

Kasetony świetlne z Hibernacji dzieciństwa nawiązują do muzealnego sposobu ekspozycji niezwykłych obiektów – owadów unieruchomionych w bursztynie. Momenty zatarte przez upływ czasu odkrywają przezrocza oglądane w okularze przegładarki do bajek pochodzącej z czasu mojego dzieciństwa.

Nieubłagany proces entropii świata wyraża performance pt. Nieuniknione, w którym fotografia, zamrożona w bloku lodu, wolno się rozpuszcza. Dźwięk kapiącej wody podkreśla bezsilność człowieka wobec postępującego czasu destrukcyjnie wpływającego na pamięć.

Pozostałości to cykl dyptyków prezentowanych na wystawie dodatkowo, zamykających okres związany z dzieciństwem w życiu prywatnym i twórczym.

12.09.2018/2024

Der Winterschlaf der Kindheit

Die ausgestellten Werke beziehen sich ästhetisch auf Bilder aus der Erinnerung, die symbolisch wichtige Momente festhalten und gleichzeitig die Botschaft von Familienfotos verallgemeinern.

Die Fotomontage mit dem Titel *Czas cykliczny* (zyklische Zeit) verdeutlicht nach den Regeln der Naturzyklen die Wiederholbarkeit von Ereignissen, die zwar unterschiedlich und zeitlich weit entfernt sind, sich aber dennoch ähneln. Ich greife das Thema der Wiederholung auch auf, indem ich mich an das Spiel „Schlüsselringe“ aus meiner eigenen Kindheit erinnere, bei dem mit Glas bedeckte Blumenkompositionen mit Erde bedeckt wurden. In ähnlicher Weise froren meine Kinder, fasziniert vom Eis, Pflanzen in Eimern ein.

Die Verbindung ablaufender und ankommender Zeit ist in den Objekten mit dem Titel *Czas cykliczny* (Zyklische, sich wiederholende Zeit) zu erkennen, in denen die Silhouetten meiner Söhne einem Foto aus meiner Kindheit im Hintergrund gegenübergestellt werden und sich in wiederholten Situationen, Gesten und Lächeln zeigen. Jedes Ereignis hat bereits stattgefunden; es verschwindet, um in einem anderen Moment wieder aufzutauchen, aber in veränderter Form.

Die Leuchtkästen in Hibernacji dzieciństwa (Kindheit im Winterschlaf) spielen auf die Art und Weise an, wie ein Museum ungewöhnliche Objekte ausstellt - in Bernstein eingelegte Insekten. Momente, die durch den Lauf der Zeit ausgelöscht wurden, kommen durch Dias zum Vorschein, die durch das Okular eines Märchenbetrachters aus der Zeit meiner Kindheit betrachtet werden.

Der unaufhaltsame Prozess der Entropie der Welt kommt in einer Performance mit dem Titel *Nieuniknione* (Unvermeidlich) zum Ausdruck, in der sich ein in einem Eisblock eingefrorenes Foto langsam auflöst. Das Geräusch von tropfendem Wasser unterstreicht die Ohnmacht des Menschen angesichts der fortschreitenden Zeit, die sich zerstörerisch auf die Erinnerung auswirkt.

Pozostałości (Überreste) ist eine Serie von Diptychen, die in der Ausstellung zusätzlich präsentiert wird und den Zeitraum der Kindheit im privaten und kreativen Leben abschließt.

12.09.2018/2024

